

سه گانه شنا، شیرجه و واترپلو در آزمون بزرگ ناگويا

ماجراجویی زیر آب

فدراسیون شنا، شیرجه و واترپلو با ۲۱ ورزشکار، یکی از پرتعدادترین کاروان های ورزش ایران در بازی های آسیایی ناگويا است؛ کاروانی که سه رشته متفاوت را زیر یک سقف جمع کرده و حالا باید در مهم ترین آزمون ورزش قاره، شانس خود را امتحان کند. شنا و شیرجه ایران در شرایطی راهی ناگويا می شوند که بخشی از مدعیان و قهرمانان المپیک و جهان در این رقابت ها حضور دارند؛ اتفاقی که کار را برای رسیدن نمایندگان ایران به سکو دشوارتر از همیشه می کند. با این حال، در ورزش هیچ نتیجه ای از پیش تعیین شده نیست و شاید ورزشکاران ایرانی روز مسابقه معادلات را به هم بزنند.

در این میان امیدداستان واترپلو فرق دارد. این رشته پس از سال ها انتظار، در بازی های آسیایی جاکارتا با کسب مدال برنز طلسم شکنی کرد و حالا به ناگويا می رود تا برای کتار زدن قدرت های سنتی آسیا و رسیدن دوباره به جمع مدعیان سکو بجنگد. فاصله با غول های آسیایی همچنان قابل توجه است، اما تجربه جاکارتا نشان داده که رؤیای مدال برای واترپلو ایران دست نیافتنی نیست. حالا سؤال اصلی این است که از میان سه رشته شنا، شیرجه و واترپلو، کدام یک می تواند دستاورد بیشتری برای کاروان ایران داشته باشد و آیا ممکن است یکی از پدیده های این رقابت ها از دل همین سه رشته بیرون بیاید؟ موضوعی که سعی داریم در پرونده امروز به آن بپردازیم؛ هرچند پاسخ دقیق آن را باید در آب های ناگويا مشخص کرد.

گزارش یک

فائزه زمانی خبرنگار

از چهارمی جهان تا رویای سکو آسیا

واژیر به دنبال تاریخ سازی

شیرجه ایران با دو نماینده راهی بازی های آسیایی ناگويا می شود؛ دو چهره ای که اگرچه روی کاغذ شانس زیادی برای ایستادن روی سکو ندارند، اما یکی از آنها می تواند معادلات را به هم بزند. محمد مقدسی و سام واژیر، سهمیه حضور در این رقابت ها را به نام خود سند زده اند. مقدسی این روزها در تهران تمرینات خود را در استخر مجموعه ورزشی آزادی دنبال می کند، اما واژیر مسیر متفاوتی برای آماده سازی دارد. پدیده شیرجه ایران که در کانادا زندگی می کند، تمریناتش را در آنجا پشت سرمی گذارت تا با آمادگی مناسب راهی ناگويا شود.

شرایط شیرجه ایران، مانند شنا، چندان اجازه رویاپردازی درباره مدال را نمی دهد؛ به خصوص در رقابتی که بهترین های قاره در آن حضور دارند. با این حال، اگر قرار باشد اتفاقی غیرمنتظره برای شیرجه ایران رقم بخورد، نگاه ها بیش از هر چیز به واژیر دوخته شده است؛ چرا که او سال گذشته در مسابقات قهرمانی جوانان جهان در برزیل تا آستانه کسب مدال جهان پیش رفت و تنها چند میلی متر با سکوی سوم فاصله داشت.

چهارمی جهان برای یک شیرجه رو ایرانی، آن هم در چنین سطحی، اتفاقی بود که نام واژیر را بیش از گذشته بر سر زبان ها انداخت و حالا باعث شده است تا نتوان مدال او را غیرممکن دانست. عملکرد واژیر در مسابقات جهانی جوانان نشان داد که او توانایی رقابت با بهترین های این رشته را دارد و می تواند در میدان های بزرگ، فراتر از انتظارات ظاهر شود. بنابراین، هیچ بعید نیست که واژیر در ناگويا شیرجه ایران را غافلگیر کرده و تاریخ سازی کند؛ اتفاقی که اگر رقم بخورد، می تواند نقطه عطفی برای شیرجه ایران در بازی های آسیایی باشد.

ملی پوشان شنا برای موفقیت شرایط بدنی خوبی دارند

کیانی: رسیدن به فینال حکم مدال آوری دارد

رشته مهیج و مفرح شنا در بازی های آسیایی، قطعا یکی از پرمخاطب ترین رشته های ورزشی حاضر در این تورنمنت معتبر است؛ زیرا تقریباً اغلب ستاره های نامدار شنای جهان و المپیک در قاره آسیا حضور دارند و همین عاملی مثبت و مهم برای پرپازدید بودن مسابقات شنا در این اورگانه و سایر رقابت های معتبر بین المللی است.

بازی های آسیایی ناگويا برای نماینده های شنای ایران، با دوره قبلی این رقابت ها که در هانگژو برگزار شد، اندکی متفاوت است؛ زیرا در این دوره، تیم ملی اعزامی به المپیک آسیایی سرمربی ندارد و شناگران ایران با مربیان شخصی خود عازم ناگويا می شوند.

یکی از چهره های شاخص تیم ملی شنای ایران که در ناگويا حضور دارد، «هومر عباسی» است که با هدایت فنی «رضا کیانی»، مربی شخصی خود، تمریناتش را دنبال می کند و قرار است با تکرار فنی این مربی راهی ناگويا شود. به همین بهانه، با کیانی مربی شخصی نماینده شنای ایران در ناگويا، گفت وگویی کوتاهی داشتیم که در ادامه آن را با هم مرور می کنیم.

«هومر عباسی» برای فینالیست شدن انگیزه زیادی دارد

رضا کیانی، مربی اختصاصی هومر عباسی، شناگر ملی پوش ایران در بازی های آسیایی ۲۰۲۶ ناگويا، در خصوص شرایط بدنی و میزان

نسبت به چند دوره قبلی بازی های آسیایی، در بهترین فرم بدنی برای حضور شناگران در فینال مواد مختلف قرار داریم.»

مجبور بودیم هر شناگر با مربی شخصی خودش تمرین کند

رضا کیانی، مربی تیم ملی شنای ایران، در خصوص اینکه آیا عدم حضور سرمربی در تیم شنا برای ملی پوشان و کادرفنی در زمان بازی ها تأثیر منفی دارد یا نه، می گوید: «جان انسوی سرمربی خارجی تیم ملی شنای ایران بود، اما شرایط جنگی که بر ایران حاکم شد، موجب شد تا او به کشورش برگردد. قطعاً نبود سرمربی تبعات منفی را برای تیم به دنبال دارد. اما خب با حمایت خوبی که از سوی فدراسیون و مسئولان ورزش در این مدت از ما شده است، تمام سعی ما این بوده که بتوانیم شناگران را در شرایط ایده آلی برای حضور در بازی مهیا کنیم. با توجه به زمان محدودی که تا حضور در بازی های آسیایی داشتیم، تصمیم بر این شد تا هر کدام از ملی پوشان شنا با مربیان شخصی خود برای بازی های ناگويا آماده شده و تمرین کنند. اما فدراسیون و کمیته ملی المپیک روی عملکرد و برنامه های تمرینی ما نظارت کافی دارند. هومر عباسی دو مسابقه بین المللی خوب را پشت سر گذاشت. اولی مسابقات غرب آسیا در قزاقستان بود و تورنمنت بعدی در ترکیه بود که هردو تورنمنت برای ملی پوش ما تورنمنت تدارکاتی ایده آلی بود. خدا را شکر، نماینده شنای کشورمان شرایط خوبی دارد و امیدواریم که بتوانیم بهترین عملکرد فنی را در بازی های آسیایی ناگويا داشته باشیم.»

برای تقابل با سه غول آسیا آماده ایم

همراهی: با تمام توان برای سکو می جنگیم

بعد از ترکیه در بلاروس هم اردو خواهیم داشت؟

فدراسیون در حال ریزنی برای برگزاری اردوی بلاروس است تا چهار، پنج روزی هم در آنجا تمرین کنیم. باید ببینیم از نظر مالی، امکان حضور در این اردو فراهم می شود یا نه.

شرایط واترپلو ایران به نسبت چهار سال قبل چقدر تغییر کرده است؟

چهار سال زیر نظر میلاکویچ به عنوان مدیر فنی کار کردیم و درباره واترپلو نوین دنیا و همچنین ارتباط با سایر کشورها آموختیم، اما در این دوره، کادر فنی کاملاً ایرانی است. تعاملاتی هم با مربیان دنیا، به خصوص صربستانی ها داریم که به ما کمک می کند. خوشبختانه روند تیم کاملاً مثبت است و امید داریم با تلاش و تمریناتی که در این مدت داشته ایم، در بازی های آسیایی به مدال برسیم.

سه تیم قدرتمند ژاپن، چین و قزاقستان اجازه حضور روی سکو را به ما می دهند؟

ژاپن تیم نهم جهان و رقیب اصلی ماست که ۸۰ درصد بازیکنانش در لیگ های اروپا لژیونر هستند. آنها یک ماه در استرالیا اردوی آماده سازی داشته اند و در حال حاضر در کشور خودشان تمرین می کنند. چینی ها هم یک ماه در آمریکا اردو داشتند و رقیب سنتی ما هستند. قزاقستان هم که همیشه بخش قابل توجهی از تمریناتش را در روسیه و صربستان برگزار می کند. شرایط رقبا نسبت به ما کاملاً متفاوت است، اما ما هم با تمام توان و تمرکز تلاش کرده ایم تا بتوانیم در تقابل با این سه تیم قدرتمند، بازی های خوبی ارائه دهیم و روی سکوهای بازی های آسیایی بایستیم.

چهار شناگر در اقیانوس غول ها

شنا ایران با چهار نماینده راهی بازی های آسیایی ناگويا می شود؛ چهار شناگری که در یکی از سخت ترین میدان های قاره، بیش از آنکه به مدال فکر کنند، باید برای عبور از مرحله مقدماتی و رسیدن به فینال بجنگند؛ رقابتی که با حضور شماری از قهرمانان جهان و المپیک، مأموریت شناگران ایرانی را دشوارتر از همیشه کرده است.

آخرین بار که شنا ایران توانست در بازی های آسیایی به دستاوردی قابل توجه برسد، به گوانگ جو برمی گردد؛ جایی که محمد علیرضایی پس از ۳۶ سال، طلسم ناگامی شناگران ایران در صعود به فینال را شکست. حالا سال ها از آن روز گذشته و شنا ایران همچنان در انتظار اتفاقی بزرگ تر است؛ اتفاقی که شاید در ناگويا رقم بخورد، هرچند برای رسیدن به سکو باید از سد رقابیی عبور کرد که فاصله شان با ایران زیاد است. سامیار عبدلی، محمد قاسمی، هومر عباسی و امیرمطاعی چهار نماینده ایران در این دوره هستند که دو مواد آزاد، کرال پشت و قورباغه به آب خواهند زد. در این میان، نگاه ها بیش از همه به عبدلی است؛ شناگری که مدتی قبل با کسب نخستین طلای کاروان ایران در بازی های کشورهای اسلامی، چهره شاخص شنا ایران بوده است. عبدلی در حال حاضر در آلمان مشغول تحصیل در رشته اقتصاد ورزش است و همزمان با تیم باشگاهی خود تمرین می کند.

همچنین محمد قاسمی در تایلند، هومر عباسی در گرگان و امیرمطاعی در عمان دوران آماده سازی خود را دنبال می کنند و قرار است طبق برنامه، از ۱۸ تا ۲۳ شهریور در تهران اردوی متمرکز داشته باشند و سپس راهی ژاپن شوند.

شاید انتظار مدال از این چهار شناگر، با توجه به سطح رقبای آسیایی و نبود زیرساخت های مناسب شنای ایران، مطالبه ای غیرمنطقی باشد، اما رسیدن به فینال می تواند برای شنای ایران یک موفقیت بزرگ باشد.

خیز واترپلو برای فتح سکو

واترپلو شاید تنها رشته فدراسیون ورزش های آبی باشد که می توان شانس جدی، هرچند دشوار، برای آن قائل شد. این رشته هشت سال پیش در بازی های آسیایی جاکارتا، پس از ۴۴ سال طلسم شکنی کرد و به مدال برنز رسید. اما در هانگژو، در دیدار رده بندی مقابل قزاقستان، در ضربات پنالتی شکست خورد تا با بدشانسی، مدال را از دست بدهد.

حالا واترپلوئیست ها این روزها در اردوی ترکیه به سرمی بزنند و احتمالاً پس از آن نیز، در صورت فراهم بودن شرایط، راهی یک اردوی آماده سازی

در بلاروس خواهند شد تا برای تقابل با غول های آسیا آماده شوند.

مهم ترین رقبای ایران، ژاپن، چین و قزاقستان هستند؛ تیم هایی که می توانند کار را برای ایران سخت کنند. اکثر شکست های تیم ملی در سال های اخیر مقابل این رقبای در ضربات پنالتی رقم خورده است و کادر فنی این تیم به خوبی پی برده که ضربات پنالتی یکی از نقاط ضعف تیم ملی است. از همین رو، با کار کردن روی این موضوع، حالا واترپلوئیست های ایران آماده تر از گذشته برای نبرد با این سه رقیب سنتی هستند.

هرچه که هست، واترپلو کار سختی دارد اما فدراسیون در این مدت تلاش کرده است تا تیم ملی در اردوهای بین المللی حضور داشته باشد. هرچند شرایط ایران با رقبا از نظر امکانات و اردوهای آماده سازی تفاوت دارد، اما واترپلو ایران نشان داده است که این موضوع نمی تواند از میزان جسارت و شهامتش برای مبارزه با غول های آسیا بکاهد.

بنابراین، در این دوره هم می روند تا کار ناتمام خود در هانگژو را تمام کنند و حداقل به مدال برنز برسند.

ژاپن تیم نهم جهان و رقیب اصلی ماست

که ۸۰ درصد بازیکنانش در لیگ های اروپا لژیونر هستند.

آنها یک ماه در استرالیا اردوی آماده سازی داشته اند و در حال حاضر در کشور خودشان تمرین می کنند.

چینی ها هم یک ماه در آمریکا اردو داشتند و رقیب سنتی ما هستند.

هرچه که هست، واترپلو کار سختی دارد اما فدراسیون در این مدت تلاش کرده است تا تیم ملی در اردوهای بین المللی حضور داشته باشد.

شرایط ایران با رقبا از نظر امکانات و اردوهای آماده سازی تفاوت دارد، اما واترپلو ایران نشان داده است که این موضوع نمی تواند از میزان جسارت و شهامتش برای مبارزه با غول های آسیا بکاهد.

بنابراین، در این دوره هم می روند تا کار ناتمام خود در هانگژو را تمام کنند و حداقل به مدال برنز برسند.

از وزارت ورزش و کمیته ملی المپیک توقع بیشتری داشتیم

عبدلی: هدفم حضور در فینال است

تمرینی بوده و فقط دو، سه هفته در ۱۲ ماه را استراحت دارند، اگر بخواهند به صورت مداوم در یک مکان اردو داشته باشند، فرسوده می شوند. به همین خاطر حق شناگران است که در محل زندگی خود و تمرین می کنم. فعلاً تمرینات پرفشار است، اما با نزدیک شدن به مسابقات، از این فشار کاسته می شود تا به بهترین شکل ممکن آماده حضور در ناگويا شوم.

همه هزینه ها گردن خودتان است یا فدراسیون هم در این زمینه کمک می کند؟

فدراسیون در این مدت جویای احوال من بوده و در حد توان کمک کرده است. اما بعد از مدال در بازی های کشورهای اسلامی، از کمیته ملی المپیک و وزارت ورزش انتظار حمایت بهتری داشتیم که متأسفانه اتفاق خاصی رقم نخورد و هزینه اردوها و اردوها به ایران می آید؟

در واقع من به ایران می آیم که با تیم عازم بازی های آسیایی شوم و خب طبیعتاً در آن چند روز باقی مانده تا اعزام، در ایران هم تمرین خواهیم کرد.

معمولاً شناگران ایران به صورت فردی با مربی شخصی خود تمرین می کنند. عدم برگزاری اردوهای متمرکز در داخل کشور به ضرر تیم ملی شنا نیست؟

با توجه به اینکه شناگران در تمام سال در سیکل